

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Încheiere nr.287

Dosar nr. 4215/1/2015

Ședința din camera de consiliu din 6 aprilie 2016

Completul compus din:
Francisca Vasile – Judecător de Cameră Preliminară

Mădălin Marian Pușcă – Magistrat asistent
Victoria Gurău – Grefier

Ministerul Public Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror **Ricu Simona**.

-(,)-

La data de 25 martie 2016 s-a luat în examinare verificarea competenței, legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală în cauza privind pe inculpații **Nicolescu Constantin, Drăghici Mircea Gheorghe, Oană Onela Carmen, Catană Aida Petronela, Cernătescu Gheorghe, Nică Vasile, Voicu Dumitru, Tarbă Sever, Tarbă Mihai Gheorghe, Secăreanu Dumitru, Ene Florea, Marin Ion, Luca Ion, Tudose Elisaveta, Ungurenuș Mihai, Ibric Marian, Popa Ion, Ștefan Ion, Matei Gheorghe, Pătrașcu Gheorghe, Bădulescu Ion, Langer Nicolae, Iatagan Constantin, Cristescu Alexandru – Adrian, Andrei Nicolae, Șerban Niculae, Vișan Ionel Dragoș, Rizea Florian, Pupăză – Roșu Sevastian, Dincuță Daniel, Cioran Lucian, Dochinoiu Niculaie, Țucă Gheorghe, Ciobanu Marcel, Ivan Vasile Bebe, Berevoianu Corneliu, Simion Emil, Pepenel Nicolae – Cornel, Bălășoiu Aurel, Poștoacă Damian – Ion, Nicolae Radu, Smădu Nicolae și Cioflan Iulian** trimiși în judecată prin rechizitoriul nr.95/P/2011 din 18 noiembrie 2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești.

Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 25 martie 2016, dată la care s-a acordat termen în continuare la data de 28 martie 2016 și la 30 martie 2016.

• **JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,**

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

I. Prin încheierea din 19 februarie 2016 judecătorul de cameră preliminară de la ÎCCJ

A admis în parte cererile și excepțiile formulate de inculpații **Drăghici Mircea Gheorghe, Oană Onela Carmen, Catană Aida Petronela, Cernătescu Gheorghe, Iatagan Constantin** referitoare la interceptarea convorbirilor telefonice, utilizate ca probatoriu în dosarul nr.95/P/2011, instrumentat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești în care s-a emis rechizitoriul în data de 18 noiembrie 2015.

A pus în vedere procurorului necesitatea solicitării declasificării parțiale și ulterior înaintării la dosar a încheierii de autorizare a interceptării și înregistrării comunicațiilor convorbirilor în caza căreia s-a emis autorizația 003068/15 08 2007 și a referatului prin care s-a solicitat măsura.

A respins celelalte cereri și excepțiile formulate de inculpații **Nicolescu Constantin, Drăghici Mircea Gheorghe, Oană Onela Carmen, Catană Aida Petronela, Cernătescu Gheorghe, Voicu Dumitru, Tarbă Mihai Gheorghe, Secăreanu Dumitru, Ene Florea, Marin Ion, Luca Ion, Tudose Elisaveta, Ibric Marian, Matei Gheorghe, Pătrașcu Gheorghe, Bădulescu Ion, Iatagan Constantin, Andrei Nicolae, Rizea Florian, Pupăză – Roșu Sevastian, Dochinoiu Niculae, Ivan Vasile Bebe, Smădu Nicolae și Cioflan Iulian** împotriva rechizitoriului nr.95/P/2011 din 18 noiembrie 2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești.

A constatat că inculpații **Nică Vasile, Tarbă Sever, Ungurenuș Mihai, Ștefan Ion, Langer Nicolae, Cristescu Alexandru Adrian, Șerban Niculae, Cioran Lucian, Țucă Gheorghe, Ciobanu Marcel, Berevoianu Corneliu, Simion Emil, Pepenel Nicolae Cornel, Bălășoiu Aurel, Poștoacă Damian Ion și Nicolae Radu** nu au formulat cereri și excepții, iar inculpații **Popa Ion, Vișan Ionel Dragoș și Dincuță Daniel** și-au retras cererile și excepțiile formulate și depuse, în scris, la dosar.

[...]

F. Evaluând aspectele deduse judecării, instanța constată următoarele:

În ceea ce privește cererea de excluderea a înregistrărilor ca urmare a publicării Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale, judecătorul de cameră preliminară constată următoarele:

Potrivit art. 142 alin. 1 din Codul de procedură penală „procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției ori de alte organe specializate ale statului”.

Prin Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale a României publicată în Monitorul Oficial nr. 190 din 14.03.2016 s-a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art. 142 alin. 1 din Codul de procedură penală este neconstituțională.

În considerentele deciziei, Curtea Constituțională a amintit caracterul erga omnes și pentru viitor al deciziilor sale, prevăzut la art. 147 alin. 4 din Constituție. În acest sens, s-a arătat că, pe toată perioada de activitate a unui act normativ, acesta se bucură de prezumția de constituționalitate, astfel încât decizia nu se va aplica în privința cauzelor definitiv soluționate până la data publicării sale, aplicându-se, însă, în mod corespunzător, în cauzele aflate pe rolul instanțelor de judecată (pg. 52).

În considerarea acestei forțe obligatorii a deciziei CCR și pentru a se stabili organul ce a pus în executare mandatul nr. 003068 din 15.08.2007 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, declasificat la data de 13.09.2010 prin care s-a autorizat interceptarea și înregistrarea comunicațiilor numitului Nicolescu Constantin, folosite ca mijloc de probă în prezentul dosar s-a efectuat adresă către Direcția Națională Anticorupție.

Prin adresa din 14 martie 2016 (f. 110, vol. 6, dosar ICCJ) transmisă de către Ministerul Public – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești s-a

comunicat faptul că organul împuternicit cu executarea mandatului 003068 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție, la data de 15.08.2007, a fost Direcția Generală de Informații și Protecție Internă (DGIPI), care prin mandatul menționat a fost autorizat să desfășoare categoriile de activități indicate în conținutul mandatului.

ÎCCJ, judecătorul de cameră preliminară, constată că Direcția Generală de Informații și Protecție Internă poate pune în executare prin lucrătorii săi specializați, mandatele de supraveghere pentru următoarele considerente:

Ministerul Public poate pune în executare mandatul de supraveghere tehnică, fie prin intermediul procurorului, fie prin intermediul structurilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care dețin aparatura necesară. Astfel, art. 151 din OUG nr. 43/2002 prevede că Direcția Națională Anticorupție este autorizată să dețină și să folosească mijloace adecvate pentru obținerea, verificarea, prelucrarea și stocarea informațiilor privitoare la faptele de corupție prevăzute în Legea nr. 78/2000. În cadrul DNA funcționează un serviciu tehnic care are în componență Biroul tehnic și Biroul de telecomunicații. De asemenea, măsurile de supraveghere se mai pot efectua și prin utilizarea mijloacelor tehnice și concursul specialiștilor din cadrul unor autorități publice cum fi: Ministerul Administrație și Internelor – Direcția Generală de Informații și Protecție Internă, Direcția Generală de Combateră a Criminalității Organizate, Direcția Generală Anticorupție, Direcția Operațiuni Speciale.

Potrivit art. 3 alin. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Internelor și Reformei Administrative, cu modificările și completările ulterioare, în subordinea, în coordonarea sau, după caz, în cadrul ministerului funcționează unitățile, instituțiile și structurile enumerate în anexa 2. În această anexă la punctul 7 este menționat Departamentul de Informații și Protecție Internă.

Ulterior, prin art.1 din OUG nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale s-a înființat Ministerul Administrației și Internelor prin reorganizarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 10 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, modificată, prevede că Direcția Generală de Informații și Protecție Internă (DIPI) este structura specializată a ministerului care desfășoară activități de informații, contrainformații și securitate, **în vederea asigurării ordinii publice**, preveniri și combaterii amenințărilor la adresa securității naționale privind misiunile, personalul, patrimoniul și informațiile clasificate din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

În cadrul DIPI își desfășoară activitatea ofițeri și agenți de poliție ori funcționari publici cu statut special care au drepturi și obligații prevăzute de Legea 360/2002 privind Statutul polițistului. Conform competențelor, DIPI cooperează cu structurile din cadrul Ministerului Afacerilor Internelor, cu alte autorități naționale specializate și instituții publice în scopul verificării și documentării informațiilor obținute, pentru asigurarea unui schimb operativ de informații și pentru elucidarea cazurilor de interes comun, în baza prevederilor legale.

Ca urmare, Judecătorul de cameră preliminară reține că Direcția Generală de Informații și Protecție Internă, în prezent Departamentul de Informații și Protecția Internă, este o structură specializată din cadrul Ministerului Afacerilor Interne cu atribuții de obținere, verificare, procesare, stocare, protecție și valorificare a informațiilor necesare asigurării ordinii publice, context în care poate pune în executare mandatele de supraveghere tehnică.

Astfel, mandatul de supraveghere a fost pus în executare de lucrători specializați cu statut de polițiști, supuși rigorilor și specializărilor profesiei, iar efectuarea activității în aceste condiții nu contravine Deciziei nr. 51 din 16 februarie 2016 a Curții Constituționale.

Respectarea condițiilor retrângerii exercițiului dreptului la viața privată

O ingerință este justificată numai dacă este prevăzută de lege, urmărește unul sau mai multe din scopurile enumerate limitativ de legiuitor și este necesară și proporțională pentru atingerea scopului sau obiectivelor respective. Necesitatea și proporționalitatea restrângerii exercițiului dreptului la viață privată constituie condiții de legalitate a interceptării autorizate. Împosibilitatea evaluării acestei condiții viciază măsura, sancțiunea fiind aceea a îndepărtării din ansamblul probator. Nu este suficient ca datele și informațiile cuprinse de probă să fie utile cauzei, condiția sine qua non este ca obținerea probei să fie subsumată conceptului de legalitate. Numai probele legal obținute pot face obiectul administrării.

Potrivit art. 53 din Constituție, *exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.*

Potrivit art. 102 din C.proc.pen., *probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite în cadrul procesului penal.*

(2) *Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.*

(3) *Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei.*

(4) *Probele derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.*

Potrivit art 8 CEDO, *orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.*

(2) *Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.*

Potrivit art. 13 CEDO, *orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.*

Înalta Curte reține că exercitarea dreptului la viață privată este protejată de dispozițiile art 8 și 13 din CEDO. Așa cum s-a statuat cu valoare de principiu în jurisprudența Curții, *textul trebuie interpretat în sensul că garantează un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale oricărei persoane care pretinde existența unei încălcări a drepturilor și libertăților sale apărute de Convenție (CEDH, 6 sept. 1978, Klass și alții c. Germaniei, pg. 64; CEDH, 25 martie 1983, Silver și alții c. Regatului Unit, pg. 113). Recursul efectiv presupune existența unui recurs intern ce permite înlăturarea eventualei încălcări a Convenției, cu reparație subsecventă (CEDH, Conka contra Belgiei, pg. 75). Convorbirile telefonice sunt cuprinse în noțiunile de „viață privată” și „corespondență”, în sensul art. 8 § 1 citat anterior, interceptarea acestora, memorarea datelor astfel obținute și eventuala utilizare a acestora în cadrul urmăririi penale declanșate împotriva se interpretează ca fiind o „ingerință a unei autorități publice” în exercitarea dreptului garantat de art. 8 (CEDO, c. Malone împotriva Regatului Unit, hot. din 2 august 1984, parg. 64; CEDO, c. Răducu împotriva României, cererea nr. 70787/01, hot. 21 aprilie 2009, parg. 91*

O ingerință este justificată numai dacă este prevăzută de lege, urmărește unul sau mai multe din scopurile enumerate și este necesară și proporțională cu scopul sau obiectivele urmărite (CEDO, c. Iordachi și alții c. Moldovei, *cererea nr. 25198/02*, hot. 10 februarie 2009, parg. 36; c. *Weber and Saravia*, § 80).

Astfel cum s-a arătat în încheierea pronunțată în baza art 345 C.proc.pen., în procedura de cameră preliminară, judecătorul verifică îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de lege pentru dispunerea interceptării: existența încheierii motivate și a mandatului subsecvent, respectarea normelor de competență și a suprapunerii înregistrării peste perioada inclusă în mandat, durata totală a înregistrărilor ori interceptărilor, indiciile ce susțineau necesitatea acestora, inclusiv incidența legii speciale (535/2004, 51/1991) față de situația inculpaților. În esență judecătorul de cameră preliminară verifica *toate condițiile de fond și formă în care s-a emis autorizația de interceptare/mandatul de supraveghere tehnică, pentru a putea stabili respectarea exigențelor art 53 din Constituție*.

Dacă primele condiții de legalitate enumerate au putut fi verificate în baza autorizației declassificate existente în dosarul de urmărire penală, condițiile referitoare la incidența legii speciale, necesitatea și proporționalitatea restrângerii exercițiului dreptului nu puteau fi analizate decât în urma declassificării încheierii și cererii înaintate de Ministerul Public. Declassificările acestor acte nu poartă decât asupra unor date nerelevante analizei, cum sunt cele de stare civilă. Văzând limitele declassificării, exigențele art 53 alin 2 din Constituție și art 8 și 13 din CEDO, necesitatea creării cadrului în care persoanele interesate să poată invoca interesul legitim și să obțină reparația suficientă, judecătorul de cameră preliminară constată că singurul remediu eficient pentru îndepărtarea calității de victimă în sensul Convenției este înlăturarea interceptărilor contestate din ansamblul probator.

Excluderea probatoriului este consecința imposibilității evaluării necesității și proporționalității restrângerii exercițiului dreptului la viață privată. Implicit excluderea probelor este consecința aplicării principiilor legalității, loialității administrării probelor și egalității de arme. Principiul egalității de arme presupune realizarea unui just echilibru între apărare și acuzare și exprimă posibilitatea apărării de a susține cauza fără a se afla într-un net dezavantaj față de acuzare. Or în cauză părțile nu pot cunoaște nici în prezent ce a generat necesitatea interceptării în baza Legii siguranței naționale, mai ales că infracțiunile ce fac obiectul prezentei cauze nu sunt dintre cele enumerate de actul normativ în vigoare la data emiterii mandatului (art. 3 Legea 51/1991).

Titularii cererii de excludere a înregistrărilor.

Titular este nu numai subiectul interceptat autorizat, ci și terțul ce a intrat în dialog cu acesta și care, prin redarea dialogurilor sale justifică, un interes pentru evaluarea dreptului la viață privată, terț ce ulterior a devenit inculpat - CEDO, c. *Lambert c. Franței*, hot. 24 august 1998, parg. 20, 38 și urm (terțul ce nu a dobândit această calitate va avea acțiune separată, fără a putea interveni în procedura de cameră preliminară).

Astfel cum s-a arătat în încheierea pronunțată în baza art 345 C.proc.pen., încălcarea dreptului la viață privată urmare a interceptărilor nu a putut fi contestată de inculpați într-o procedură anterioară. Singura posibilitate pusă la dispoziție de legiuitor în această materie este contestarea legalității în procedura camerei preliminare. Pentru aceasta a fost necesar a se devoala condițiile ce au reclamat măsura pentru a se putea statua asupra necesității și proporționalității sale și a evalua consecințele asupra celor interceptați.

Judecătorul de cameră preliminară amintește că interceptările autorizate au vizat convorbirile telefonice purtate de inculpatul Nicolescu Constantin cu inculpații având calitatea de primari (Cernătescu Gheorghe, Nica Vasile, Voicu Dumitru, Tarbă Mihai Gheorghe, Secăreanu Dumitru, Tudose Elisaveta, Marin Ion, Ungurenuș Mihai, Ibric Marian, Popa Ion, Ștefan Ion, Matei Gheorghe, Pătrașcu Gheorghe) sau cu alți participanți la

procedura penală, majoritatea discuțiilor fiind purtate în prezența inculpatului Drăghici Mircea Gheorghe.

Acest probatoriu a fost considerat de apărare ca fiind determinant pentru a arăta conivența sau înțelegerea infracțională și a dovedi participația infracțională, astfel încât orice inculpat justifică un interes în solicitarea excluderii acestui probatoriu, iar nu numai persoanele ce au purtat convorbirile interceptate. Ca urmare, titular al cererii de excludere a înregistrărilor poate fi nu numai făptuitorul ce a făcut obiectul interceptării și mandatului emis, ci și terțul interpus în contextul activității autorizate, respectiv cel cu care a intrat în dialog subiectul interceptat autorizat, ale cărui convorbiri constituie probatorii și care ulterior a devenit parte în procesul penal, respectiv inculpat. O altă interpretare ar lipsi de protecție persoanele interesate (terții) și ar lăsa fără conținut controlul ce poate fi efectuat de judecător în materia intruziunii în viața privată a acestora. Înalta Curte amintește însă că inculpatul Drăghici Mircea Gheorghe este parte în unele din convorbirile interceptate, iar acuzarea a precizat că majoritatea convorbirilor s-au purtat în prezența sa și susțin ca urmare participația penală în forma menționată în rechizitoriu, astfel încât interesul acestuia în solicitarea și obținerea excluderii probatoriului este evidentă și certă.

Radierea sancțiunii excluderii asupra altor probatorii

Excluderea interceptărilor este consecința nerespectării proporționalității și necesității restrângerii exercițiului dreptului la viața privată.

Potrivit art 102 alin. 4 C.proc.pen., *probe derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probe obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.* Textul introduce două condiții cumulative.

Condițiile excluderii nu sunt întrunite în prezenta cauză, probele putând fi obținute în alt mod. Astfel, dată fiind natura infracțiunilor cercetate (abuz în serviciu, în principal) determinante sunt probatoriile cu înscrisuri, iar acestea sunt întocmite anterior, concomitent sau ulterior interceptărilor și au o existență de sine stătătoare, independentă de existența interceptărilor. Mai mult identificarea martorilor utili a plecat, de asemenea, de la conținutul înscrisurilor, martori fiind semnatarii acestora. Probe științifice (expertizele) au ca situație premisă aceleași înscrisuri, iar nu interceptările convorbirilor telefonice. Ca urmare, în cauză nu au fost identificate probe derivate în sensul normei invocate.

Suplimentarea cererilor și excepțiilor după pronunțarea încheierii în temeiul art 345 C.proc.pen.

Judecătorul de cameră preliminară, văzând etapa inițială scrisă, necesitatea dezbaterii cererilor și excepțiilor pronunțarea preexistentă pe fondul cererilor și excepțiilor în etapa prevăzută de art 345 C.proc.pen., apreciază că nu este permisă de lege suplimentarea cererilor după acest moment procesual. În caz contrar sancțiunea este decăderea cu consecința respingerii noilor cereri ca inadmisibile. Procedura ulterioară încheierii pronunțate în baza art 345 C.proc.pen., are drept scop exclusiv obținerea poziției Ministerului Public și dispunerea începerii judecății ori restituirii cauzei la parchet, iar nu repunerea părților în termenul formulării de cereri și excepții.

Noțiunea de *închiderea procedurii de cameră preliminară* trebuie definită ca fiind momentul procesual la care judecătorul dezbate cererile și excepțiile conform art 345 C.proc.pen. Dacă expirarea termenul stabilit de judecător în procedura scrisă, pentru depunerea cererilor și excepțiilor, nu este de decădere, acest efect îl produce încheierea pronunțată în temeiul art 345 C.proc.pen. (în același sens *Codul de procedură penală adnotat, Ed CH Beck, București, 2015, p 912, punctul 15; JCP de la ÎCCJ, încheierea nr. 138/C din 20 mai 2015*).

Natura juridică a termenul de 5 zile prevăzut de art. 345 alin 3 C.proc.pen.

Termenul este reglementat în considerarea unei măsuri ce cade în competența funcțională a procurorului și este menit a asigura celeritatea, mai ales în contextul predeterminării de către legiuitor a duratei procedurii de cameră preliminară (maxim 60 de zile în fond).

Jurisprudența anterioară este constantă în a recunoaște caracterul imperativ, de decădere a termenului de 5 zile calculat de la comunicarea hotărârii în extenso, pe zile libere, în care Ministerul Public remediază neregularitățile actului de sesizare și comunică judecătorului de cameră preliminară dacă menține dispoziția de trimitere în judecată ori solicită restituirea cauzei. Sancțiunea nerespectării acestuia de către procuror o constituie restituirea cauzei la procuror (jurisprudență JCP, de la C.A. Oradea, încheierea nr. 82/CC din 27 iunie 2014, în *Codul de procedură penală adnotat, Ed CH Beck, București, 2015, p 915, punctul 20*).

În cauză demersul procurorului nu a constatat în remediarea directă, nemijlocită a actului de sesizare, ci acesta a solicitat intervenția organelor competente pentru a evalua și ulterior a dispune declasificarea. Solicitarea adresată de procuror organelor menționate s-a realizat cu celeritate, în baza dispozitivului încheierii și anterior comunicării hotărârii în extenso. Amintim și faptul că la momentul expirării termenului de 5 zile procurorul a solicitat prelungirea acestuia datorită lipsei unui răspuns de la organele abilitate să se pronunțe asupra declasificării.

Ca urmare, în contextul particularităților demersului de declasificare și în condițiile manifestării de voință a procurorului în intervalul prevăzut de lege, judecătorul de cameră preliminară apreciază că nu a operat decăderea procurorului din dreptul de a exprima poziția în legătură cu remediarea neregularităților și menținerea dispoziției de trimitere în judecată.

Neregularitățile încheierii și mandatului privind interceptările

Aspectele referitoare la data emiterii dispozitivului încheierii, durata mandatului sub aspectul datei la care s-a împlinit intervalul stabilit se subsumează unor evidente erori materiale îndreptate de către emitent sub semnătură, în contextul art. 194 C.proc.pen. anterior, în vigoare la momentul efectuării actului.

În ceea ce privește temeiurile de drept menționate în încheiere și autorizația de interceptare, se constată că acestea sunt concordante (art. 20, 21 din Legea 535/2004, art. 3 din Legea 51/1991), astfel încât aspectele învederate de apărarea inculpaților Cernatescu Gheorghe, Iatagan Constantin, Nica Vasile, Cristescu Alexandru, prin avocat ales Tonei Pop nu pot fi utile cauzei.

De altfel în condițiile excluderii probatoriului constând în interceptările convorbirilor telefonice, aspectele susținute nu mai au eficiență în cauză.

Ca urmare, în baza art 346 C.proc.pen., văzând poziția Ministerului Public în urma punerii în discuție a legalității probatoriului menționat, Judecătorul de cameră preliminară, va constata legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor (cu excepția interceptărilor și înregistrărilor comunicațiilor menționate anterior), a efectuării actelor de urmărire penală și va dispune începerea judecății.

În ceea ce privește cheltuielile judiciare, văzând dispozițiile art 275 alin 2 C.proc.pen. și 451 alin. 2 C. proc. civilă, și conținutul prestațiilor apărătorilor din oficiu care, fie nu au pus concluzii datorită prezenței apărătorului ales, fie datorită faptului că părțile pe care le-au asistat nu au formulat cereri și excepții în procedura de cameră preliminară ori au renunțat la acestea, se vor acorda onorarii parțiale.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

Admite, în parte, excepțiile formulate de inculpații Drăghici Mircea Gheorghe, Oană Onela Carmen, Catană Aida Petronela, Cernătescu Gheorghe, Iatagan Constantin.

Exclude din materialul probator interceptările și înregistrările comunicațiilor efectuate în baza mandatului nr. 003068 din 15.08.2007 emis de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Conform art.346 alin.4 Cod procedură penală, constată legalitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție prin rechizitoriul nr.95/P/2011 din 18 noiembrie 2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Pitești, legalitatea administrării probelor (cu excepția interceptărilor și înregistrărilor comunicațiilor menționate anterior), a efectuării actelor de urmărire penală și dispune **începerea judecății** în cauza penală privind pe inculpații Nicolescu Constantin, Drăghici Mircea Gheorghe, Oană Onela Carmen, Catană Aida Petronela, Cernătescu Gheorghe, Nică Vasile, Voicu Dumitru, Tarbă Sever, Tarbă Mihai Gheorghe, Secăreanu Dumitru, Ene Florea, Marin Ion, Luca Ion, Tudose Elisaveta, Ungurenuș Mihai, Ibric Marian, Popa Ion, Ștefan Ion, Matei Gheorghe, Pătrașcu Gheorghe, Bădulescu Ion, Langer Nicolae, Iatagan Constantin, Cristescu Alexandru – Adrian, Andrei Nicolae, Șerban Niculae, Vișan Ionel Dragoș, Rizea Florian, Pupăză – Roșu Sevastian, Dincuță Daniel, Cioran Lucian, Dochinoiu Niculaie, Țucă Gheorghe, Ciobanu Marcel, Ivan Vasile Bebe, Berevoianu Corneliu, Simion Emil, Pepenel Nicolae – Cornel, Bălășoiu Aurel, Poștoacă Damian – Ion, Nicolae Radu, Smădu Nicolae și Cioflan Iulian.

Onorariile parțiale pentru apărătorii desemnați din oficiu ai inculpaților Nicolescu Constantin, Oană Onela Carmen, Catană Aida Petronela, Cristescu Alexandru Adrian, Berevoianu Corneliu, Șerban Niculae, Vișan Ionel Dragoș, Nica Vasile, Ciobanu Marcel, Țucă Gheorghe, Nicolae Radu, Simion Emil, Pepenel Nicolae Cornel și Poștoacă Damian Ion în cuantum de câte 70 lei se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Mentține delegațiile apărătorilor desemnați din oficiu pentru faza cercetării judecătorești.

Copie de pe încheierea motivată se comunică Parchetului, inculpaților și părților civile.

Cu drept de contestație în 3 zile de la comunicare, conform art.347 alin.1 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședința din Camera de consiliu, azi, 06 aprilie 2016.

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,
Francisca Vasile

MAGISTRAT ASISTENT,
Mădălin Marian Pușcă

GREFIER,
Victoria Gurău

Red. FV6/20aprilie2016
Dact. DG

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO